RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

nr. 129.987 van 31 maart 2004
in de zaak A. 131.161/VII-28.609

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
advocaat R.-M. SUKENNIK,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Florencestraat 13

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,

---

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Libanese nationaliteit, op 27 december 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2002 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 21 oktober 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het beroep tot nietigverklaring;

Gelet op de beschikking van 10 januari 2003 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 7 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op het administratief dossier en gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het voorlopig advies opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 7, §2 van het hoger genoemde koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit voorlopig advies aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 22 januari 2004 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 maart 2004;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. WILLOCX, die, loco advocaat R.-M. SUKENNIK, verschijnt voor de verzoekende partij en van adjunct-adviseur C. LECHAT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 8 oktober 2002 en verklaarde zich op 9 oktober 2002 vluchteling.

1.2. Op 21 oktober 2002 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 29 november 2002 oordeelde de commissaris-generaalvoor de vluchtelingen en de staatlozen dat de asielaanvraag kennelijk ongegrond was en bevestigde hij de beslissing van de minister letterlijk als volgt:

> "(...)
> Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:
> U, die de Libanese nationaliteit bezit en afkomstig bent van Borj Rahal, zou nooit politiek actief zijn geweest. Uw vader zou sinds 1995 uit financiële overwegingen in het geheim aangesloten zijn geweest bij de "South Libanese Army" (SLA). U en uw familie zouden hiervan niet op de hoogte zijn geweest. Na de terugtrekking van Israël uit Zuid-Libanon zou in juni 2000 het lidmaatschap van uw vader bij de SLA aan het licht zijn gekomen. Uw vader zou sindsdien ondergedoken leven om te ontkomen aan arrestatie door de "Hezbollah" of de Libanese autoriteiten. Toen uw vader op 28 februari 2002 even bij u thuis vertoefde, zou hij u en uw broer Ali aanbevolen hebben het land te verlaten om te ontkomen aan represailles vanwege de "Hezbollah". U zou sindsdien niets meer van uw vader vernomen hebben. Op 8 januari 2002 zou uw broer Ali achtervolgd zijn geweest door een wagen met drie "Hezbollah"-leden. Sinds de terugtrekking van Israël uit Libanon zou uw moeder regelmatig telefoons hebben gekregen van onbekenden om de schuilplaats van uw vader te weten te komen. Sinds

begin 2002 zou uw moeder enkele telefoons hebben ontvangen van onbekenden die naar u en uw broer zouden hebben gevaagd met telkens het aanbod u bescherming te zullen bieden. U zou het vermoeden hebben gehad dat het "Hezbollah"-leden zouden zijn geweest. In maart 2002 zouden twee "Hezbollah"-leden bij u thuis zijn gekomen op zoek naar u en uw broer. U en uw broer zouden niet thuis zijn geweest. In april 2002 zouden andere gewapende "Hezbollah"-leden opnieuw bij u thuis zijn gekomen en een huiszoeking hebben verricht. Ze zouden naar uw vader en u en uw broer hebben gevraagd. U en uw broer zouden opnieuw niet thuis zijn geweest. Ze zouden uw moeder bedreigd hebben u en uw broer te zullen vermoorden als uw vader zich niet bij hen zou aangeven. U zou voor uw vertrek uit Libanon zes maanden bij uw grootmoeder zijn ingetrokken in de regio Abassayia. U zou er geen problemen hebben ondervonden maar uit angst ook daar opgespoord te zullen worden door de "Hezbollah" beslist hebben uw land te ontvluchten. U zou geen contacten meer hebben gehad met uw broer. Op 18 augustus 2002 zou u vanuit de luchthaven van Beyrouth op legale wijze naar Caïro zijn gereisd. U zou vervolgens naar Ivoorkust zijn doorgereisd. Na een verblijf van anderhalve maand in Ivoorkust zou u tot slot, in het bezit van een vals Canadees paspoort, met een Belgische vlucht naar België zijn afgereisd teneinde er zich vluchteling te veklaren.

Vooreerst dient opgemerkt dat uw aangehaalde vluchtmotieven niet voldoende ernstig zijn om gewag te kunnen maken van een persoonlijke en systematische vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Zo blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is gevoegd dat de "Hezbollah" er geen belang bij heeft op eigen initiatief, zo veel tijd na de terugtrekking van Israël uit Zuid-Libanon (medio 2000), zomaar personen van collaboratie te beschuldigen. Dit behoort niet tot de politiek noch tot de competentie van "Hezbollah", en kan in voorkomend geval enkel toegeschreven worden aan de overijver van enkele plaatselijke militanten van de lokale "Hezbollah"-vertegenwoordiging. Onterecht optreden door leden van de "Hezbollah" ten opzichte van de plaatselijke bevolking in het Zuiden wordt door de partij zelf gesanctioneerd. Het beschuldigen van collaboratie is bovendien een staatszaak. Vermeende collaborateurs worden onderworpen aan de jurisdictie van de Militaire Rechtbank. De "Hezbollah" kan wat dit betreft niet zomaar een eigen rechtspraak toepassen. Zo is het weliswaar mogelijk dat afdelingen van "Hezbollah" een opdracht tot huiszoeking of tot arrestatie van personen krijgen, maar is de partij er toe gebonden deze personen daarna voor het gerecht te leiden. "Hezbollah" mag echter zelf niet overgaan tot berechting. De verdachte moet steeds uitgeleverd worden aan de officiële instanties. In de praktijk houdt "Hezbollah" zich strikt aan deze regel.

Uit bovengaande vaststellingen dient afgeleid te worden dat uw ingeroepen vervolgingsvrees tegenover de "Hezbollah" onvoldoende ernstig is. Bovendien verklaarde u zelf nooit enige politieke activiteiten, noch ten voordele van het SLA, noch voor een andere partij, te hebben ontplooid waardoor u geen redenen heeft aangehaald waarom u persoonlijk door de "Hezbollah" zou worden geviseerd. Dat lokale Hezbollah-aanhangers bij u thuis zijn komen informeren naar de verblijfplaats van uw vader is, rekening houdend met bovenstaande informatie, niet geheel verwonderlijk daar uzelf verklaart dat uw vader lid was van het SLA en in die hoedanigheid samenwerkte met de Israëli's. Uw mogelijke vrees tegenover deze lokale Hezbollah-leden kan u echter ontwijken door u elders in Libanon te vestigen. Dat u gebruik kan maken van het interne vluchtalternatief blijkt ook uit het feit dat u tijdens uw verblijf van zes maanden in Abassayia geen problemen met de Hezbollah meer heeft gekend. U heeft verder geen enkel doorslaggevend element aangehaald waarom u uw verblijf aldaar niet kon verderzetten.

Tot slot legt u geen enkel identiteits- of reisdocument neer waardoor uw beweerde identiteit of reisweg niet kunnen worden geverifieerd. Het door u neergelegde persartikel (dd. 21 november 2002) vermag in het licht van bovenstaande opmerkingen en van bovengaande informatie (zie administratief dossier) de appreciatie van uw asielaanvraag niet in positieve zin om te buigen.

Uw asielaanvraag is bijgevolg onontvankelijk.".

Dit is de bestreden beslissing;

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij met betrekking tot het beweerd moeilijk te herstellen ernstig nadeel uiteenzet:

> "In geval van terugkeer zal de verzoekende partij niet kunnen genieten van de bescherming van de Libanese autoriteiten en riskeert ze gearresteerd te worden door de Hezbollah en handelingen te ondergaan in strijd met artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.";

Overwegende dat luidens artikel 3, 5/ van het eerder genoemd koninklijk besluit van 9 juli 2000 de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten moet bevatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan, zodat de Raad van State met voldoende precisie kan nagaan of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het voor de tegenpartijen mogelijk is om zich met kennis van zaken tegen de door de verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen; dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift tot schorsing duidelijk en concreet dient aan te geven welk moeilijk te herstellen ernstig nadeel zij ondergaat of dreigt te ondergaan;

Overwegende dat de summiere en zeer algemene bewering van de verzoekende partij niet aan dit voorschrift voldoet; dat de verzoekende partij bijgevolg niet aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal veroorzaken;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan een van de twee door artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenendertig maart tweeduizend en vier, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	L. SCHWEIGER,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

L. SCHWEIGER. **E. BREWAEYS.**